

Aplec Scout, escoltisme adult de Mallorca

noves

el butlletí

núm. 288

abril 2019

Carrer Seminari, 4 · 07001 Palma (Illes Balears) · junta@aplescscout.org · www.aplescscout.org ·

Bellver, presó franquista
Sopar de Pasqua
Carrers amb noms imposats per la ciutadania
Música clàssica i publicitat

JUNTA DIRECTIVA DE L'APLEC:

<i>Santi Hernaiz Alfosea</i>	<i>President</i>
<i>Eduard Mas Bataller</i>	<i>Vicepresident</i>
<i>Iolanda Trilla Belmonte</i>	<i>Secretaria</i>
<i>Pere Joan Serna Soler</i>	<i>Tresorer</i>
<i>Neus Pujol Maura</i>	<i>Vocal</i>
<i>Maria Gacias Gilet</i>	<i>Vocal</i>
<i>Àngel Zaragoza Bennassar</i>	<i>Vocal</i>
<i>Mateu Barceló Pastor</i>	<i>Vocal</i>
<i>Faust Frau Camacho</i>	<i>Vocal</i>
<i>Carme Vidal Jaume</i>	<i>Vocal</i>

A. E. M. Aplec Scout
c/. Seminari, 4 - 07001 Palma
noves@aplescscout.org

Redacció:
Eduard Mas
Faust Frau
Pere Joan Serna
Mateu Barceló
Santi Hernaiz

Fotografia:
Àngel Zaragoza

Administració
Pere Joan Serna

Correcció ortogràfica:
Iolanda Trilla

Relacions públiques:
Maria Gacias
Neus Pujol
Carme Vidal

Distribució:
Mateu Barceló

Pàgina web:
Tomeu Alorda

Disseny gràfic,
maquetació i direcció:
Santi Hernaiz

ACTIVITATS QUE REALITZA L'ASSOCIACIÓ:

- Sopar Tertúlia (mensual)
- Activitat: excursions i visites culturals (mensual)
- Reunió de Junta (mensual)
- Edició de Noves, la revista (anual)
- Edició de Noves, el butlletí (mensual)
- Assemblea General Ordinària (anual)
- Dia del Pensament (anual)
- Celebració de la Pasqua (anual)
- Sant Jordi, patró dels escoltes (anual)
- Festa de l'estiu (anual)
- Sopar d'arengades, festa de Nadal (anual)
- Trobada d'Escoltes Adults de Catalunya, València i Mallorca (biennal)
- Reunió Trilateral (amb FMF i MEGM)

Participació:

Podeu enviar els vostres articles d'opinió, imatges comentades, inquietuts, etc. a la següent adreça de correu-e:

noves@aplescscout.org

Pàgina web:

www.aplescscout.org

Els articles signats expressen l'opinió de llurs autors i no necessàriament la de l'associació.

«Estimem-nos els uns als altres»

Segurament quan llegiu aquestes paraules recent haurem celebrat la Pasqua. Des del punt de vista de la fe, la festa més important del cristianisme, on commemoram la resurrecció de Jesucrist tres dies després de morir a la creu. Perdonau doncs si, imbuït per aquest esperit de pas de la mort a la vida i de la fredor de l'hivern a la primavera em deix anar per un seguit d'obvietats que, per teòricament sabudes, no deixen de ser del tot preocupants. Està escrit en el Gènesi (1.27-28 de la Bíblia de Jerusalem): 27. Va crear, doncs, Déu a l'ésser humà a imatge seva, a imatge de Déu el va crear, mascle i femella els va crear. 28. I els va beneir Déu, i els va dir Déu: «Sigueu fecunds i multiplicau-vos i ompliu la terra i sotmeteu-la; manau en els peixos del mar i en els ocells dels cels i en tot animal que serpeja sobre la terra.» I escrit està en els Evangelis (Joan 13.34-35): 34. Un manament nou us don, «Que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Així doncs, estimau-vos els uns als altres. 35. Tothom coneixerà que sou deixebles meus per l'amor que us tindreu entre vosaltres.»

No crec equivocar-me gaire al donar per sobradament complits els desitjos divins, doncs des d'aleshores la població mundial no ha deixat de créixer (el mes de gener del 2019 era de 7.675 milions de persones), havent poblat pràcticament tots els llocs de la Terra on és possible viure i, segons estimacions de les Nacions Unides, la població mundial anirà augmentant en 90 milions de persones anualment, amb un índex de creixement de l'1,7% anual, i no s'espera que l'increment anual absolut comenci a baixar fins passades unes quantes dècades.

Un altre cantar és el que ens va manar Jesús de Natzaret, Ell ho va dir meridianament clar, «estimau-vos els uns als altres tal com jo us he estimat», sense distincions de sexe, raça, religió, inclinacions o situació social... i aquí la cosa trontolla. En aquesta societat cada vegada més individualista i egoista, on l'amor sembla ser sol sinònim de sexualitat i el respecte al proïsme és una consideració abstracta que no reconeix el valor de les persones i tan sols inspira recels i temors que dificulten una comunicació sincera amb els nostres interlocutors, és més necessària que mai la doctrina de Jesús i esforçar-nos especialment a aplicar aquest manament que alhora que incòmode és tan difícil de posar en pràctica.

Però no defallim, jo també estic convençut, com dèiem el mes passat, que reprendre el camí del progrés i de la raó és possible, només cal saber vincular estretament realitat i somni, raó i sentiment i, com afirmava el professor Pinker, la gran majoria pensam que la vida és preferible a la mort, la salut a la malaltia, l'alimentació a passar fam, la pau a la guerra, la llibertat a la tirania, la igualtat de drets a la discriminació, el coneixement a la ignorància i la felicitat a la misèria. Crec també que, amb aquestes premisses, les solucions polítiques són possibles, sempre respectant les regles del joc i deixant de banda els activismes perquè, com diu el professor d'economia Alfredo Pastor, l'activista no defensa la democràcia, se serveix d'ella, però no segueix les seves regles; no tolera les seves limitacions ni els ritmes que li imposa. Tendeix a pensar que qualsevol desobediència a la llei és lícita si és pacífica, i no es considera responsable de les respostes violentes que a vegades propícia el seu activisme. També m'identific amb les declaracions de l'actor José Sacristán quan diu que no seria independentista igual que no és tampoc espanyolista, perquè agitar banderes mou el cor però paralitza el cervell.

Estimem les persones tal com són amb amor i respecte, estimem-nos els uns als altres tal com Ell ens ha estimat.

«Bellver, presó franquista»

Santi Hernaiz - Palma.

Des de la seva construcció a les primeries del segle XIV, el castell de Bellver ha sigut testimoni de les vicissituds de la història de la nostra illa, havent esdevingut en presó en moltes ocasions, des dels partidaris i descendents de Jaume III de Mallorca fins als republicans empresonats a conseqüència de la guerra civil del 1936.

Aquest darrer episodi és el que ens han vingut a explicar els historiadors Tomeu Canyelles Canyelles i Aina Ferrero - Horrach a la tertúlia del mes d'abril i que ha quedat resumit en el llibre de la col·lecció Castell de Bellver "Bellver, presó franquista" editat per l'Ajuntament de Palma.

El treball d'aquests dos joves investigadors s'ha centrat a omplir el gran buit documental existent en referència a aquest període de temps de guerra i postguerra i intenta contextualitzar el conjunt d'informacions disperses, gran part d'elles inèdites, i la nombrosa bibliografia publicada a les darreres dècades.

Tomeu Canyelles i Aina Ferrero.

Foto: Àngel Zaragoza.

En aquesta obra, estructurada per blocs temàtics, queden referenciats des d'aspectes cronològics fins a detallar la vida diària dels

Un moment de la tertúlia.

Foto: Àngel Zaragoza.

presoners, la seva precària alimentació, la higiene dins del recinte, l'organització interna del castell o la significació de la correspondència d'entrada i sortida que permeten fer-nos una idea detallada de la terrible experiència de la repressió franquista i de la incertesa en què transcorria la seva existència.

Bellver fou habilitat novament com a presidi el 23 de juliol de 1936, pocs dies després del cop d'estat del dia 18 del mateix mes. Mesura adoptada per tal de fer front a la manca d'espais per a la reclusió de les nombroses

persones contràries al bàndol rebel o sospitoses de simpatitzar amb moviments d'esquerra i, oficialment, hauria funcionat com a presó fins al 15 d'octubre de 1937.

Un altre moment de la tertúlia.

Foto: Àngel Zaragoza.

Malgrat tot existeixen testimonis que afirmen que es va prolongar fins al final de 1938 o els primers mesos del 39, així ho evidencien els nombrosos grafitis localitzats al pati d'armes o a les coves del castell.

L'organització del castell com a presó va evolucionant a mesura que avança el conflicte, els primers dies les dinàmiques de vida i ús estan condicionades per la improvisació i a poc a poc es van habilitant les instal·lacions, però a mesura que van arribant les notícies favorables als sollevats creix el rigor de la normativa interna de la presó. A partir del 5 d'agost es comença a imposar una vigilància més estricta als presoners i una restricció total del contacte amb l'exterior, es fa un control exhaustiu dels productes introduïts al recinte i una limitació del temps que els presoners poden romandre al pati d'armes.

Però, inevitablement, el desenvolupament de la guerra civil va marcant la vida diària dels reclusos amb les úniques

referències del conflicte com l'estat d'ànim i reaccions dels militars de la presó, el soroll provocat per la caiguda de bombes a Ciutat, el renou dels motors dels avions o els trets que retronen des del bosc o el mateix fossar del castell.

N'Aina i en Tomeu ens van desgranant amenament els fets i descobriments més rellevants de la seva investigació, despertant sentiments i records de molts dels participants a la tertúlia, doncs alguns d'ells són descendents directes o han tingut alguna relació amb les famílies dels empresonats al castell i l'emoció envaeix el seu ànim. Sens dubte la vetllada d'avui, a més de molt participativa, ha sigut una de les més emotives dels darrers anys, sols ens queda acomiadar-nos dels nostres convidats no sense lliurar-les les ceràmiques commemoratives amb les quals obsequiam els nostres convidats.

Dedicatòria dels autors.

Foto: Àngel Zaragoza.

«A la memòria d'Elvira Bonnin»

Cecili Buele - Palma.

El rector de la parròquia de Sant Jordi, el bon amic deianenc mossèn Antoni Bauçà i Mas, m'acaba de comunicar la notícia de la mort d'una bona amiga i antiga companya d'afany i de dedicació engrescadora al Moviment Escolta i Guiatge de Mallorca, n'Elvira Bonnin i Aguiló. Que en pau descansi!

Filla de Fernando Bonnin Piña i de Mercedes Aguiló Forteza, n'Elvira és membre d'una família nombrosíssima. Són set germanes i tres germans: Amàlia, Eduardo, Lluïsa, Pepa, Jordi, Maria, Mercedes, Elvira, Ferran i Pilar. Tots dedicats plenament a deixar petjades inesborrables en àmbits diversos, n'Elvira viu tota la seva vida lligada a l'escoltisme. D'un moment a l'altre ens havia d'arribar aquesta notícia. Feia temps que patia molt. I que estava en mans de metges i doctors que l'atenien de la manera millor possible, segons em manifesta la seva germana Mercedes, molt bona amiga i veïna de la nostra barriada del Camp Rodó.

Tenc l'oportunitat de conèixer n'Elvira Bonnin per primera vegada, quan tots dos ens dedicam al Moviment Escolta i Guiatge de Mallorca. Ella a l'agrupament escolta Reina Constança, aleshores amb seu i cau a la parròquia de Sant Miquel, de Ciutat. Jo, com a consiliari escolta de l'agrupament Verge de Lluc, a la parròquia de l'Encarnació, a finals de la dècada dels anys seixanta del segle passat. A hores d'ara record perfectament la seva figura, la seva veu, les

seves intervencions i observacions educatives sempre molt acurades, la seva participació activa en FOCA - trobades de formació de caps-, o en Camps Sant Jordi o en campaments d'estiu i sortides d'al·lotes guies.

Elvira Bonnin.

Foto: Arxiu Aplec Scout.

Record, també, la seva implicació intensa en la tasca que hi duïen a terme els fundadors del Moviment Escolta i del Guiatge a Mallorca, a la dècada dels anys 50, el matrimoni principatí Homs-Ferret. Sobretot amb na Maria Ferret i Espanyol, amb la qual n'Elvira féu conjuntament la Promesa escolta al puig de santa Magdalena d'Inca el 8 de desembre de 1962. Casualment, pocs anys després, als inicis dels anys setanta, l'agrupament escolta Reina Constança de Mallorca es traslladà al cau de la parròquia de santa Catalina Thomàs, on jo exercia com a vicari cooperador i consiliari escolta de l'agrupament Ramon Llull. El mateix agrupament on més recentment treballà qui avui dia exerceix com a batle de Palma, Antoni Noguera.

N'Elvira Bonnin s'hi dedicava amb cos i ànima, a la tasca educativa dins l'Escoltisme. N'és una de les pioneres i capdavanteres a Mallorca, del feminisme implantat per les seguidores de BP, Sir Robert Baden-Powell. Hi ha deixat empremtes inesborrables que avui dia encara perduren.

Record que, juntament amb na Paulina Guillem i Santamaria, n'Elvira Bonnin i Aguiló rebé el Premi Eladi Homs que li atorgà l'any 2004 la Fundació Maria

Ferret, lligada al Moviment Escolta i Guiatge de Mallorca. També record l'esment que se'n fa, de n'Elvira Bonnín, al document núm. 20 del llibre «L'Escoltisme a Mallorca (1907-1995)» de Mateu Cerdà. Hi apareix com a comissària adjunta de Maria Ferret (1958), responsable de branca Ruta, delegada diocesana del Guiatge de Mallorca...

Fortament implicada en el moviment, gràcies a n'Elvira Bonnín i altres dones d'empenta del Guiatge mallorquí, les relacions d'aquest amb les Guies Sant Jordi i la Conferència Internacional del Guiatge Catòlic s'implanta a Mallorca el mètode i la pedagogia de l'escoltisme femení. Fins que s'uniren tots dos moviments, el masculí i el femení, en el Moviment Escolta i Guiatge de Mallorca (MEGM). Si alguna característica n'he de remarcar, de n'Elvira, és el seu compromís ferm i decidit a dedicar-se durant tota la seva vida a la tasca educadora de la gent jove, primordialment de les al·lotes

Elvira rebent el premi FMF de mans de Cil Buele. Foto: À. Zaragoza. mallorquines interessades a participar en el Guiatge de Mallorca, afanyant-se a seguir tant com puguin les línies mestres de la Llei i la Promesa escolta.

Elvira Bonnín i Paulina Guillen amb na Maria Ferret i n'Aina Benito (presidenta de la FMF) entre d'altres. Foto: À. Zaragoza.

Col·labora en el manteniment de l'Aplec, fes-te soci per menys de 2 euros al mes! Quota anual: 20 euros.

Palma , a de 20....

Benvolguts amics:

Per la present sol·licit afiliar-me, amb data d'avui, a l'associació **Aplec SCOUT, Escoltisme adult de Mallorca**, amb seu a Palma, carrer Seminari, 4, codi postal 07001.

Signatura

ORDRE al BANC

Senyors:

Agrairé que, fins a nou avís, vulguin atendre amb càrrec al compte indicat els rebuts que siguin presentats per l'Associació **Aplec SCOUT, Escoltisme adult de Mallorca**

Nom i llinatges

Carrer o plaça Número Pis

Població Municipi Codi postal

DNI o NIF Telèfon Mòbil

Adreça electrònica

Banc o caixa

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Data

Signatura

«Sopar de Pasqua 2019»

Eduard Mas - Bunyola.

Acollits fraternalment per la Congregació dels Missioners dels Sagrats Cors i còmodament instal·lats al menjador del Monestir de La Real, ens reunírem una trentena de socis i amics el passat dia 17 d'abril a les 20.30 h disposats a gaudir i celebrar la festivitat més important per als creients cristians.

La Pasqua és un terme religiós que procedeix del llatí *páscae*, i aquest prové del grec *paskha* format a partir de l'hebreu *pésakh* (que significa "pas").

En el context cultural occidental, la Pasqua representa tant una important festivitat religiosa com la celebració de l'arribada de la primavera.

Començant la celebració.

Foto: Iolanda Trilla.

La Pasqua és un període de joia i alegria pels cristians que celebren que Jesucrist ha ressuscitat i alhora celebren l'arribada del bon temps i la renovació de la natura després de l'hivern.

És el moment de menjar la Maror.

Foto: Pep Ripoll.

La resta de festes incloses dins aquest cicle són festes que exalten l'element vegetal,

fan al·legoria de la fecunditat i de l'abundància i expressen la necessitat de protecció.

Un moment del sopar.

Foto: Iolanda Trilla.

Efectivament, durant la Pasqua, els arbres, les flors i els brancatges són protagonistes de moltes diades. Diumenge de Rams, Pasqua Florida i Pasqua Granada són les tres parts d'aquest període que va així des de l'entrada de la primavera fins al solstici d'estiu: Rams representa la verdor, la Pasqua Florida la floració i Pasqua Granada, la fructificació.

Com és habitual, a l'Aplec Scout celebren la Pasqua amb un sopar

ritual en el qual s'ajunta tota la família i es llegeix l'"Hagadà", el relat de la sortida d'Egipte del poble d'Israel i en el que seguint les fonts tradicionals jueves incorporam les senyes d'identitat cristianes iniciades a partir del Sant Sopar, succeït a Jerusalem on Jesús i els seus deixebles celebraren la Pasqua, mentre sopaven, Ell els donà un nou manament: "Estimau els altres com Jo us he estimat".

Solem decorar el menjador amb la Menorà, el canelobre de set braços i el perfumam amb el fum de l'encens. El lector recita les lectures de l'Antic i Nou Testament, pròpies d'aquesta celebració i guia el ritual que presideix el Pare, la persona més gran entre els assistents i intercalam cançons adients.

El sopar consisteix en l'anyell rostit acompanyat de la salsa *Jarósset* i les herbes amargues, el vi i el pa sense llevat i els fruits secs que incloïen les comunitats sefardites. Per fer-ho més autèntic, servim les viandes en plats i tassons de fang i menjam amb les mans que, prèviament i ritualment són rentades amb l'ajut de la persona més jove.

Ens prenem molt seriosament aquesta celebració que cada vegada té més acceptació entre socis i amics, sense perdre de vista que, en un sopar entre gent que s'estima sempre hi ha lloc per la conversa distesa i amable, la broma i els comentaris. En acabar reprenem el ritual i llegim entre tots i en veu alta l'Oració final de la qual

Menjant el xot amb les mans.

Foto: Iolanda Trilla.

en vull destacar, entre d'altres, dos precis molt adients: "Fes-nos sortir de les nostres esclavituts, que tan fàcilment ens sotmeten, esclavituts del poder, dels béns materials i dels doblers, de les comoditats i dels plaers de la vida sense massa sentit". "Fer-nos comprendre que la llibertat que demanem i volem viure, ha de ser també llibertat per als altres. Per

això, ajuda'ns a desterrar del nostre cor tot sentiment d'egoisme, de supèrbia, d'odi i d'intolerància". I acabam, posam punt final a la nostra manera de celebrar la Pasqua tot desitjant-nos unes bones festes per a nosaltres i totes les nostres

El pare de família presideix la taula.

Foto: Iolanda Trilla.

famílies.

Bona Pasqua per a tothom!

Sempre hi ha lloc per la conversa.

Foto: Iolanda Trilla.

«Carrusel ecològic»

Santi Hernaiz - Palma.

Era diumenge de matí, feia un dia assolellat i decidírem anar a fer un volt per la vila de Calvià, on se celebrava la fira d'oví i caprí, una fèria que no havíem visitat mai. No és que siguem aficionats a la ramaderia però la curiositat ens va empènyer a passejar per aquesta població de l'oest de Mallorca on es dedicava una jornada a la pagesia de la nostra illa. A més del tradicional mercat artesanal i agroalimentari i la mostra d'animals,

A vegades, tan sols es tracta de posar en pràctica la inventiva per tal de regalar una mirada diferent de tots aquells que ens envolten i així ho fa Enrique Guillén amb el seu carrusel ecològic, amb ell aconsegueix oferir una alternativa innovadora d'oci i atraccions per als més petits. No és una idea nova, ja que els carrusels manuals són anteriors a l'arribada de l'electricitat, voladores les deien i funcionaven amb manovella fins que van desaparèixer amb l'aparició del motor elèctric.

Ell mateix és el constructor, amb la col·laboració de dos enginyers de l'Escola d'Enginyeria Industrial de

Sevilla i un equip format, entre altres, per un torner i un carrosser. Encara que aparentment només es veu un paraigua que s'obre sobre un remolc, aquest porta una malla electrosoldada de tub estructural amb acer especial, pensat principalment per a la seguretat.

El va estrenar el mes de maig de 2013 a la Fira de Medi Ambient de l'Ajuntament de Maó i permet apujar-se a

El carrusel ecològic a Calvià.

Foto: Santi Hernaiz.

tinguérem l'oportunitat de presenciar un interessant concurs de cans pastors, on aquests fidels companys de l'home demostraren les habilitats que posseeixen per conduir les guardes d'ovelles seguint les ordres dels pastors. Però el que més ens va cridar l'atenció va ser un enginy, batejat com a Eco-tiovivo, que girava per l'impuls generat pel pedaleig d'una bicicleta i que mitjançant engranatges permetia la seva rotació.

vuit passatgers entre 3 i 11 anys més dos bebès, perquè disposa de cadires especials fetes amb pneumàtics, loneta i fusta. Des de llavors acudeix regularment des de la tardor fins a maig a diferents festes dels municipis de les Balears. A principis del 2014 va rebre una comanda per fabricar un segon carrusel per a l'illa de Sardenya i a hores d'ara ja n'ha construït cinc més que circulen per Menorca, Itàlia i França. N'Enrique té molt clar que el que més feliç li fa és pedalar en el seu propi carrusel i satisfer al mateix temps a pares i fills d'una manera responsable, ecològica i saludable, guanyant-se la vida pedalant, i havent vist realitzat un dels seus somnis de la infància.

noves

mallorca

aire, mar, terra

La unió de cel i de terra
fan com de pare i de mare,
perquè han parit l'infantó
que dorm el vou-veri-vou
que canta, xiulant, el vent.

imatges: mateu barceló
paraules: jeroni fito

Refranys recopilats per Faust Frau

Foto: Santi Hernaiz

Refranys de maig

Maig boirós i juny calent, fan bon vi i bon forment.

Maig fresc i ventós, fa s'any profitós.

Pel maig, cada ovella amb sa parella.

Pel maig, ton ses ovelles i treu sa mel a ses abelles.

Guardau-vos de sa pols de maig i del fang d'agost.

Frase del mes

Quan els rics fan la guerra, són els pobres els que moren.

Jean Paul Sastre.

Endevineta

¿Quin arbre en el món hi ha
que té sa fulla dolenta;
i dalt sa fulla sustenta
fruita bona de menjar.

Solució: ???

Endevineta anterior

Escoltau l'amo Biel,
vós que sou un homo entès,
digau-me quina planta és
que a l'aire creix i treu rel?

Solució: Una ceba.

Acudit:

Anava un homo caminant per la selva quan de cop i volta l'envolten un grup de caníbals salvatges que no semblava que tenguessin molt bones intencions.

—Ja l'he cagada, va cridar l'homo.

En això que s'obre el cel i sent una veu profunda:

—No, encara no, el que has de fer és prendre-li la llança al cap dels caníbals i clava-li al seu fill, al cor.

En aquestes que l'homo li fa cas, li pren la llança al Cap dels caníbals i li clava al seu fill que estava al seu costat.

L'homo mira al cel i es torna a sentir la mateixa veu que abans...

—Ara sí que l'has cagada!

Els nostres carrers

Sí teniu curiositat o consultes a fer, escriviu a: noves@aplescscout.org.

Carrers amb noms imposats per la ciutadania!

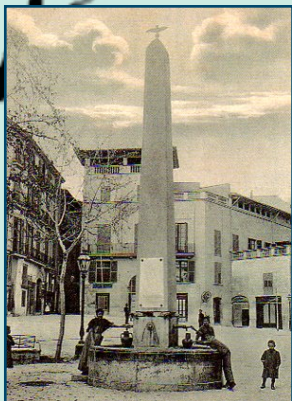
El mes passat parlàrem de la plaça del Cardenal Reig i que en l'àmbit popular sempre se l'ha coneguda com a "plaça del Supositori", doncs bé, de la mateixa manera trobam dins Ciutat distints carrers i places que la gent, o almenys fins a la nostra generació, coneixem per altres noms que no són els que figuren en el nomenclàtor oficial ni a les retolacions. Alguns d'ells passam a comentar. *Plaça de les Columnes* o també *plaça Redona*, el seu nom oficial des de l'any 1923 és el de Plaça Garcia Orell, ara bé, ja que és una plaça rodona, amb una característica columnata formada per dos cercles de columnes amb capitell jònics, que formen una pèrgola i que al seu moment va causar impacte entre la gent, la començarem a denominar els noms que amb indicat abans.

Carrer dels Bastaixos, és el carrer de Jaume II i que també fins al segle XIX era conegut com a *carrer del Segell*, que era considerat com a més important, però el dels Bastaixos anà agafant preferència en l'ús popular, fins i tot després de la imposició del nom de Jaume II, arribant fins als nostres dies que encara trobam molta de gent que així ho coneix. El nom li ve del fet que allà se situaven els bastaixos, és a dir homes que tenien per ofici tragar carregues damunt el seu cos esperant que algú els donàs feina.

Costa del Duro, parlem del carrer de Sant Domingo, que va de la plaça de Cort fins a la plaça del Rosari. Segons tradició el nom popular li ve de què allà hi havia una botiga de paraments de la llar així com tota mena de saldos i que oferien la majoria d'articles a cinc pessetes, és a dir un duro.

Plaça del Tub, l'any 1983 a l'espai entre l'Institut Ramon Llull, l'Escola d'Arts i Oficis i el Joan Alcover, on antigament es muntaven les atraccions de la fira del Ram, es va ubicar una escultura en forma de tub gegant vermell que travessa el carrer en diagonal, i des d'aquell moment la via és coneguda popularment com a plaça del Tub, ja que oficialment no té nom assignat.

Plaça de les Tortugues, aquest nom no ha estat mai oficial, però és el que popularment sempre s'ha emprat per a referir-se a aquesta plaça. És degut a les quatre tortugues de bronze sobre les quals descansa la piràmide de pedra de Santanyí de la font que hi ha al centre, la font de la Princesa, dita popularment font de les Tortugues. La plaça va quedar constituïda quan es va obrir el carrer de Jaume III, a la meitat del segle XX. El 1956 va ser titulada plaça de Pius XII i el 1988 com a plaça del Rei Joan Carles I. Possiblement hi ha altres noms populars, sobretot pel que fa a les barriades, que difícilment perduraran d'aquí a uns anys, ja que les noves generacions deixen d'emprar-les i per aquest motiu hem pensat que seria bona aquesta recordança.

Font de Ses Tortugues (Arxiu A. Muntaner Darder)

Font: "Els carrers de Palma. Toponímia i patrimoni de la ciutat" de Gabriel Bibiloni.

Per a més informació o per l'adquisició d'exemplars (a les llibreries està exhaurit)

enllaçar amb <http://bibiloni.cat/palma>

Una relació fecunda:

noves

Música clàssica i publicitat!

Eduard Mas.

Molt probablement has gaudit d'algun anunci publicitari en televisió gràcies al seu bell fons musical, que t'ha portat al capdavant alguna melodia clàssica més o menys coneguda. Per descomptat, la relació entre la publicitat i la música clàssica no és fruit de la casualitat, sinó de les virtuts d'aquest tipus de música per a aconseguir que l'espectador recordi el producte o servei anunciat per més temps i amb una imatge positiva. Encara que molts anuncis disposen de música creada ex professo per a ells o de versions més o menys aproximades d'una cançó famosa, la temptació de recórrer a peces cimeres de la història musical està sempre present i moltes grans marques ho fan de manera recurrent i també amb músiques prestades de baix cost o lliure de drets. A continuació, passem revista a alguns dels anuncis més famosos que s'han servit de la música clàssica per a vendre les bondats dels seus productes. Els recordes?

BMW: un dels 'espots' més coneguts de la marca automobilística és que el 'va protagonitzar' el difunt **Igor Stravinski**. Es tracta d'un dels casos més cridaners perquè no només es pren la seva música sinó també la seva imatge i les seves declaracions.

Sony: en 2009, Sony ens va presentar la seva nova línia de televisors servint-se del moment més intens de l'obertura de *La Gazza Borda*, de **Gioachino Rossini**. La simbiosi entre música i imatge és perfecta en aquest anunci.

Banc Sabadell: no és un anunci convencional (dura més de cinc minuts) i la publicitat pròpiament dita no apareix fins al final del vídeo. No obstant això, el Banc Sabadell aconsegueix lligar la seva imatge al qual potser és el fragment més famós de la història de la música clàssica: l'*Oda a l'Alegria* de la 9a simfonia de **Ludwig Van Beethoven**.

Audi: la casa automobilística compara la precisió del seu Audi S3 amb la *Marxa Turca* de **Wolfgang Amadeus Mozart**, de la qual ens ofereix una original versió que simula ser interpretada pel mateix vehicle.

Audi: una altra vegada, Audi compara l'experiència de conduir un dels seus models més tecnològics amb l'elegància de l'ària *Lascia Ch'io Pianga*, de l'òpera Rinaldo de **George Friedrich Haendel**.

Mútua Madrilenya: novament, l'*Oda a l'Alegria* de **Beethoven** es va colar en les nostres llars de la mà de la companyia asseguradora espanyola.

Subway: no es va emetre a Espanya però aquest simpàtic anunci vincula l'experiència de menjar un entrepà de Subway amb el moment àlgid de l'*Obertura 1812* de **Piotr Illich Chaikovski**.

McDonald's: una altra còmica versió d'un clàssic de **Mozart**, l'ària de *Papageno* de La Flauta Màgica. El nom 'Papageno' és substituït per 'Papafrita', curiosa forma de fer publicitat.

McDonalds: de nou, va utilitzar per a un anunci el tercer *Liebestraum* (literalment Somni d'amor) de **Franz Listz** (1811-1886). Segur que veient l'anunci ho entendríeu.

La música descriptiva ens ajuda a contar una història, i això és el que han fet els creatius de **Coca-Cola** en un spot amb la música de *Pere i el Llop* de **Sergei Prokoviev** (1891-1953).

Sembla cridaner l'anunci de **Movistar** que identifica a un personatge de mitjana edat amb la música de l'òpera *Madama Butterfly*, 'Un bel dì vedremo' de **Giacomo Puccini** (1858-1924), i a un grup de joves amb bicicleta amb una base de música electrònica.

La companyia asseguradora **Ocaso** ha apostat per utilitzar coneguts números de sarsuela com 'Me llaman la primorosa' del Barbero de Sevilla dels compositors **Jerónimo Giménez** (1852-1923) i **Miguel Nieto** (1844-1915).

Com hem vist, les marques utilitzen diferents mètodes per a connectar amb els seus potencials clients i la banda sonora és un dels elements que més cuiden. Hi ha molts més anuncis que utilitzen repertori clàssic perquè les marques consideren que són capaces de generar "engagement" a través de la música clàssica. Per què continua havent-hi prejudicis cap a aquesta música? Per ventura no forma part de la nostra vida diària?

I tu, quins anuncis a base de música clàssica recordes especialment?

Mes de maig 2019

Dia 06 dilluns: Sopar-Tertúlia.

Hora: 20,00.

Lloc: **Cafè Alféizar.**

Carrer Jordi Villalonga i Velasco, 9 - Palma.

Preu: **14,00** euros.

Convidat: Sr. **JOAN BAUZÀ BAUZÀ**, sacerdot i Canonge de la Seu, llicenciat en filosofia i lletres per la Universitat de València i en ciències socials per la Universitat Pontifícia de Sant Tomàs d'Aquino de Roma; diplomad en ciències i tècniques de l'opinió pública per la Universitat Internacional Lliure Pro Deo de Roma; professor, escriptor, comentarista de ràdio i columnista de premsa.

Tema: **«124 CURIOSITATS DE LA SEU DE MALLORCA»**

**Imprescindible confirmar l'assistència
abans del 04 de maig al tel.: 610605988 (Neus).**

MENÚ

Pa amb oli i companatge

Postres

Aigua, vi i cafè o infusió.

Dia ...,:

Pendent.

Hora:

20:00.

Lloc:

Sopar:

Dia 13, dilluns:

Reunió de Junta.

Hora:

20:04.

Lloc:

Carrer Seminari, 4.

Dia encara per determinar (pendent d'autorització)

Visita a l'avió CONVAIR CORONADO DE SPANTAX, situat a la Base Aèria de Sont Sant Joan amb membres del MUSEU AERONÀUTIC ILLES BALEARS.

Previsió d'activitats de juny

Dia 03, dilluns:

Sopar Tertúlia.

Dia 09, diumenge:

Activitat.

Dia 10, dilluns:

Reunió de Junta.

Dies 22 a 24, dissabte a dilluns: XIII Trobada d'EEAA a Vic (Catalunya).